

ikke Ret til saaledes at fremsætte Paastande, som han ikke kan føre det fjerne- ste Bevis for. Jeg venter eller jeg haaber derfor, at denne Forhandling ikke gaar til Ende, uden at Ministeren har leveret et Bevis for de stærke Paastande, han fremsatte i Gaar.

Den Orden, hvori Landbrugsministe- ren talte i Gaar, afveg fra det sædvan- lige; han plejede at gaa frem i Nummer- orden, udtalte han, men i Gaar vilde han gaa frem i en anden Orden, idet han, hvad der vedrørte de Udtalelser, jeg havde fremsat, vilde begynde først med det mest meningsløse. Jeg vil nu ikke anvende samme Fremgangsmaade overfor den højtærede Minister, fordi jeg da vilde være i meget stor Tvivl om, hvor jeg skulde begynde, men jeg skal altsaa tage Tingene i den samme Orden, som den højt- ærede Minister tog dem.

Han omtalte bl. a. de Udtalelser, jeg havde fremført om Tilskuddene til vore Husmandsforeninger. Jeg skal sige Mini- steren, hvor disse Tilskud findes paa Fi- nansloven; det er under § 18 II. A. 1. g. Det er dem, jeg har talt om. Men hvad taler den højtærede Minister om? Han taler om nogle helt andre Bevillinger, nemlig om de Bevillinger, der gives som Tilskud til Husmandsbruget, og som ude- deles gennem Landbrugsforeningerne. Dem har jeg ikke omtalt med et eneste Ord. Jeg har holdt mig til disse 8,000 Kr., der gives som Tilskud til vore Husmandsfor- eninger, og jeg har paavist, hvorledes Mi- nisteren har afknappet de Ønsker, som Husmandsforeningerne have fremsat. Jeg nævnte som Eksempel derpaa, at den fynske Husmandsforening havde af Mini- steren ønsket at faa et Tilskud af 2,600 Kr., men Ministeren har kun givet den 1,600 Kr., uagtet den forrige Aar havde et Tilskud paa 2,000 Kr. Nu kunde man jo vente, at disse fynske Husmandsforeninger vare gaaede tilbage, men det modsatte er jo netop Tilfældet. De have været i glædelig Fremgang, deres Virksomhedsplan er ud- videt. Derfor siger jeg, at det ser under- ligt ud, at Tilskuddet til disse Foreninger, som have udvidet deres Medlemsantal og have udvidet deres Virksomhedsomraade, gaar ned med 400 Kr., og jeg paaviste, hvorledes dette havde gjort et slemt Af- bræk i disse Foreningers Planer. De havde regnet med, at de kunde beholde det samme Tilskud, som de have faaet tidligere; de faa nu et mindre Tilskud, og de maa altsaa indskrænke deres Virksom- hedsomraade. Det var det, jeg betegnede

saaledes, at Ministeren havde været noget karrig overfor disse Foreninger, men den højtærede Minister giver sig til at tale om noget helt andet, som jeg slet ikke har berørt, det vil sige, at naar man taler i Øst, svarer den højtærede Minister i Vest.

Dernæst skal jeg gøre nogle Bemærk- ninger om vort Ændringsforslag om at yde 30,000 Kr. som Understøttelse til Hededyrkere. Dette Ændringsforslag synes at have vakt et stærkt Røre her i Tinget, der er en hel Række ærede Medlemmer, som have staaet frem og talt om dette Forslag. Det kan selvfølgelig ikke andet end glæde mig, at det er et Forslag, som ikke gaar upaaagtet hen, men at det er et Forslag, der har vakt Opmærksomhed. Den højtærede Minister siger imidlertid, at han kan slet ikke forstaa dette Forslag; han spørger f. Eks.: Hvilken Rente skulde disse Folk svare af de 30,000 Kr.? Nu staaar der udtrykkeligt, at det er en Under- støttelse til Opdyrkere af Hedejord. Jeg vil spørge: Pleje vi at kræve Renter af Understøttelser? Ministerens Budget vrim- ler jo af Understøttelser fra den ene Ende til den anden; plejer han at kræve Rente af disse Understøttelser? Jeg synes, det er et højst mærkeligt Spørgsmaal af en Minister, hvilken Rente han skal forlange af det, som Staten udgiver som Under- støttelse.

Den højtærede Minister spørger: Hvem skal have disse Penge? Jeg kunde spørge Ministeren: Hvem skal have alle de andre Penge, der staa paa § 18? Det er Penge, der bevilges til Landbrugsministeriet, Penge, som Ministeren har under sin Administra- tion, som han staaar til Regnskab for. Hvis derfor den højtærede Minister vil tage mod denne Bevilling, ere Pengene stillede til hans Raadighed. Saaledes gæl- der det jo om saa mange af de Penge, der bevilges som Understøttelse eller som Tilskud til et eller andet. Ministeren ud- søger sig saa et eller andet Organ, hvis han ikke kan administrere dem gennem sine egne Embedsmænd. Han henvender sig f. Eks., jeg vil sige til Hedeselskabet, der har meget store Tilskud fra Statskassens Side, som det administrerer og naturligvis maa staa til Regnskab for overfor Mini- steren, det gælder f. Eks. de 50,000 Kr. til Mergeltransport. Det er Penge, som Hedeselskabet har faaet at administrere, og der var jo heller ikke noget i Vejen for, at Ministeren, naar han var velvillig stemt overfor denne Sag, let kunde finde et eller andet passende Organ til at ad- ministrere ogsaa disse Penge. Jeg nævnte